



Zpravodaj křesťanů z Juliánova, Vinohrad a Židenic

SIARD



kostel sv. Cyrila a Metoděje

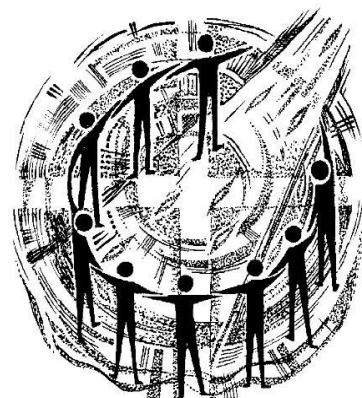
Číslo 4, ročník 24

www.farnostzidenice.cz

vychází 1. října 2017

Lidé kolem nás

Těšil jsem se na prázdniny a těším se zase. Po několika málo týdnech školního roku mám pocit, že prázdniny jsou něco jako sen. Než zjistíte, že jsou, už nejsou. Trochu jako úvodník - než se dočtete, o čem je, už jste na konci. Než se tam ale dočtete, rád bych se s vámi podělil o jednu malou příhodu.



Byla polovina prázdnin a já byl na táboře Archa v Rajnochovicích. Bylo to před devíti lety. Jednoho večera jsem seděl s malou holčičkou před jejím stanem a snažil se ji zabavit, aby nebyla smutná, že se nemůže zúčastnit programu, byla nějak nemocná. Nevím, co všechno jsme probrali, ale bylo toho víc než dost. Když jsem tehdy na konci tábora odjížděl, říkal jsem si, že bych rád viděl, co z těch dětí za pár let bude. Letos v dubnu se mne jedna z mých studentek zeptala, zda bych nejel s nimi na Archu. Proč ne.

A Hospodin splnil můj sen. První večer jsem si uvědomil, že ta mladá vedoucí je to děvčátko, které se mnou sedělo před stanem před devíti lety. Hospodin mi splnil přání a navíc mi ten týden připravil mnoho překvapení.

Na konci tohoto krátkého zamyšlení chci říci, že je dobře, že se na vás nemusím jezdit dívat, jak prospíváte, ale mohu růst s vámi.

Mám jednu prosbu: všimějme si lidí kolem nás, Hospodin nám chce skrze ně mnoho dát.

P. Petr Beneš, váš farář



Zprávy z diecéze

3. října 2017 v 19.00 hodin v katedrále sv. Petra a Pavla v Brně bude sloužena biskupem Vojtěchem Cikrlem bohoslužba pro studenty brněnských vysokých škol v rámci zahájení nového akademického roku 2017/2018.

12. října 2017 od 9.00 do 16.30 hodin se bude v Centru pro rodinu a sociální péči v Brně konat seminář s názvem **Emoce v našich životech** a jak na ně. Povede jej Mgr. Michaela Širůčková, Ph.D. Cílem semináře je nabídnout rodičům způsoby, pomocí kterých si mohou uvědomovat vlastní prožívání a rozumět svým emocím. Součástí semináře je prostor pro nácvik strategií a technik, které umožňují zvládat vlastní emoce a pomáhat dětem nakládat s jejich emocemi.

13. října 2017 od 15.00 hodin bude přednášet RNDr. Jiří Grygar na téma **Pohledy do nebe** v rámci kurzu Spirituální dimenze člověka. Přednáška se uskuteční v kině Scala, Moravské nám. č. 3.

14. října 2017 se bude konat **Ekumenická pouť jižní Moravou**. Sraz je od 8.30 hod. na mostě u soutoku Svatky a Svitavy (parkoviště

u Olympie). Ekumenická pouť „Pojďme spolu“ navazuje jak na tradici poutí katolických, např. vranovské, křtinské nebo velehradské, tak na novější tradici brněnských Poutí smíření a dává této tradici ekumenický rozměr. Cílem pouti je připomenout soužití katolíků a evangelíků, Čechů a Němců na jižní Moravě a nabídnout příležitost ke společné modlitbě a zpěvu na těch místech, jež se v minulosti stávala často místem bolestného rozdělení a nepochopení. Pout' pořádá Matice velehradská a brněnský seniorát Českobratrské církve evangelické.

21. října 2017 se bude konat X. ročník konference pro zdravotníky pracující nejen v sociálních službách na téma **„Krása člověka ve všech jeho podobách“** v Domě sv. Antonína v Moravských Budějovicích. Přihlášky na www.dsvamb.cz/ Konference 2017.

27. října 2017 v 18.00 hodin bude zahájen v Centru pro rodinu a sociální péči v Biskupské ulici č. 7 v Brně nový kurz **Začít znovu**. Kurz tvoří celkem sedm setkání v cca týdenním intervalu, kterými provede Alena Hrbková. Pomůže vyrovnat se s rozpadem vztahu, překonat minulost a znovu začít žít plnohodnotným životem. Přihlášky a více informací: <http://spolecenstvi-nadeje-cz.webnode.cz/zacitznovu/>

SIARD – Zpravodaj křesťanů z Juliánova, Vinohrad a Židenic

Vydává Římskokatolická farnost u chrámu sv. Cyrila a Metoděje, Nopova 84, 61500, Brno, tel. 548 530 034.

Připravuje redakční rada, za obsah článků odpovídá autor. E-mail redakce : siard@email.cz

ZPRAVODAJ JE NEPRODEJNÝ, URČENO VÝHRADNĚ PRO VNITŘNÍ POTŘEBU

Finanční příspěvky pro farnost můžete zasílat na účet č. **42 00 14 30 12/6800**

nebo na účet určený na opravy kostela – účet č. **22 00 03 27 19/6800**

Variabilní symbol : Vaše IČO nebo rodné číslo, konstantní symbol : 558

Další číslo vyjde 29.10.2017, uzávěrka příspěvků 15.10.2017



Sakristie s novou podlahou

Bratři a sestry,

jak jste již zjistili, byla v sakristii a ve vedlejší místnosti provedena výměna linolea.

Náklady na tuto výměnu činily 28.000,- Kč.

Chtěl bych touto cestou poděkovat všem dárcům, kteří se na výměně finančně podíleli.

Vřelé díky.

Váš kostelník Jiří Šimoník



Technické zprávy z farnosti

Vážení farníci, rádi bychom vás zde alespoň krátce informovali o stavu probíhajících oprav v naší farnosti.

Co se letos podařilo

Z významnějších oprav se již realizovala oprava na soustavě hromosvodu. Oprava byla zakončena revizní zprávou, která potvrzuje, že současný stav soustavy je vyhovující. Dále byla provedena úprava na svodu dešťové vody v návaznosti na loňskou opravu kanalizace – v rohu mezi věží a vstupem na kůr byl posunut svod a rýna byla přespádována. Touto úpravou se docílilo vyřešení dlouhodobě problémového místa, kde původní vedení svodu bylo velmi špatně čistitelné a tudíž docházelo k přetékání svodu.

Co je letos ještě v plánu

Pokračují práce na opravě dveří zadního vstupu do kostela. Tento projekt, který byl pro letošní rok jednou z priorit, je nyní ve stavu finalizace příprav. Bylo vybráno finální řešení, které ještě musí schválit Národní památkový ústav. Ukončení prací a tedy nové funkční dveře zadního vchodu očekáváme na konci listopadu letošního roku.

Co nás čeká v dalším roce

Další z prioritních oprav plánovaných pro letošní rok – oprava vnější kanalizace farní budovy – je momentálně ve fázi vypracovávání projektu a realizace této opravy se tudíž přesouvá na příští rok.

Současně byla pro příští rok stanovena priorita opravit elektroinstalaci hlavního a podružného rozvaděče v kostele. Přípravné práce pro tuto opravu již probíhají druhým rokem a předpokládáme dokončení prací na elektroinstalaci v příštím roce.

Postupně se tedy daří realizovat další a další opravy – zejména díky vaší štědrosti. Děkujeme! Zároveň však nás čekají ještě velké nutné investice v roce příštím, proto prosíme nadále o vaši přízeň. O dalším vývoji prací a o finanční náročnosti uskutečněných i plánovaných projektů vás budeme informovat během následujících měsíců.

*Za technickou správu kostela
Dominik Jurásek*



Josef Drábek

V pátek 15. září, na svátek Sedmibolestné Panny Marie, jsme se smutkem v duši doprovodili k poslednímu odpočinku pana Josefa Drábka.



Kdo ze židenických starousedlíků by tohoto člověka plného života neznal?

Se svou manželkou Marií 30 let doprovázeli hrou na varhany všechny bohoslužby. A protože absolvoval varhanickou školu, kterou řídil profesor Hradil, státní zkouškou z dirigování u profesora Veselky, nedělalo mu žádné potíže vést dál ne malý chrámový sbor založený jeho předchůdci profesorem Hradilem a panem Smýkalem. Ty krásné skladby vánoční, velikonoční, k májovým pobožnostem a jiným svátkům jsou nezapomenutelné.

Manželé Drábkovi však nebyli jen dobrými muzikanty, byli to velmi

příjemní a společenší lidé. Společně navštěvování, plesy, silvestry, výjezdy do vinných sklípků, setkávání s otcem Batkou a přáteli v Mikulčicích, v Kunštátě, ve Slavonicích, to všechno utužovalo farní společenství v době, kdy u nás vládla náboženská nesvoboda.

Nezapomeňme ani na aktivní spolupráci pana Drábka při výstavbě salesiánského kostela v Žabovřeskách. Využil zde zkušeností ze svého zaměstnání v investičním oddělení v Zetoru a studií na stavební průmyslovce.

Když se Drábkovi z Juliánova přestěhovali do většího bytu na ulici Veverí, dojížděli stále do naší farnosti. Téměř po 15-ti letech je tehdejší farář u svatého Tomáše otec Pavel Posád konečně přesvědčil, že patří do jeho farnosti a Židenicím je doslova „ukradl“.

Po několikaletém působení u Tomáška se Drábkovi přestěhovali do Slušovic, kde se starali o strýčka pana Drábka. Po jeho smrti se vrátili zpět do Brna, aby byli blíže svým pěti dětem a patnácti vnoučatům a aby - jak napsal pan Drábek ve svých vzpomínkách - jim měl kdo zatlačit oči.

Málokdo ale ví, že původním cílem života mladého Jožky bylo něco jiného. Byl členem salesiánské komunity a po maturitě chtěl studovat bohosloví a stát se knězem. Jenže Pán s námi často mívá jiné úmysly. Přišla padesátá léta, komunita salesiánů byla státní mocí zrušena, několik spolubratrů emigrovalo, ostatní pokračovali v činnosti tajně. Bohužel se jejich

aktivity neutajily a mnozí byli souzeni a uvězněni. I pan Drábek za údajnou protistátní činnost strávil 16 měsíců ve vězení ve Valdicích.



*Josef Drábek diriguje choralisty
při slavnosti svěcení nových varhan – 1963
(historický snímek, omluvte horší kvalitu)*

Velmi zajímavě a často o tomto nelehkém období a lidech, se kterými se v kriminále setkal, vyprávěl. Proto jsme velmi rádi při zádušní mši svaté viděli koncelebrovat Jožinova bývalého spolu-bratra otce Paláska.

Největší rána potkala manžele Drábkovy před šesti lety: odchod na věčnost nejstaršího syna Jožina. Co může být horšího pro rodiče než se dívat do hrobu svého dítěte! A teď se otec Jožin se synem Jožinem tam nahoře sešli. Věříme tomu, neb Boží milosrdenství a láska jsou bezbřehé.

Maru a Jožin jsou našimi nejbližšími přáteli.

Jožinovi přejeme pokojné odpočínutí a Marii sílu nést po 61 letech společného života kříž samoty.

Marta a Karel Kyzlinkovi



Pout' do Santiaga (1)

Vážení čtenáři,

dovolte mi se s vámi podělit o mé letní putování, které mne přivedlo do nových míst, nové kultury a dalo mi spoustu neobyčejných zážitků. Už před několika lety jsem vnímala touhu vydat se pěšky na pout' do Compostely ve Španělsku a letos se mi tento sen splnil. V úterý 11. července jsme vyrazily, na zádech každá svůj dvanáctikilový batoh a před sebou 250 km do Compostely a pak dalších 100 na tzv. Konec světa. Skromnou mapu rozdělenou do etap, které bylo třeba zdolat, turistické hole, které nám pomáhaly na každém kroku a v neposlední řadě nadšení, odhodlání a také respekt z toho, co nás čeká. Každý den jsme měly naplánováno cca 25 km a plán se nám dařilo plnit.



Část svatojakubské cesty

Cesta vedla většinou okolo menších měst, loukami a poli, občas nás značka vtáhla do města, kde jsme mohly navštívit místní kostel nebo se občerstvit studeným nápojem a kávou. Teploty povětšinou panovaly vysoké, ale ve volné přírodě to člověk zvládá lépe

než v betonovém městě. Místní lidé žijí hlavně ze svého skromného zemědělství – na každé zahradě jsme viděly kukuřici, brambory, kedlubny, spoustu další zeleniny, stromy s citrony a pomeranči a na každé zahradě pobíhaly slepice, husy a ovečky. V místech, kde není obchod, funguje rozvážková služba pečiva. Když pak poutník brzy ráno prochází městem, vidí na každé klice od domu viset papírový sáček s čerstvým pečivem. Cesta nám ubíhala a za 10 dnů jsme byly v cíli.



Katedrála sv. Jakuba v Santiagu

Otevřelo se před námi velké město, které uvnitř ukrývalo katedrálu, ke které ročně putují tisíce poutníků. Zeptáte-li se deseti poutníků, jaký mají důvod k vykonání takové pouti, uslyšíte 10 různých odpovědí. Život poutníka rozhodně není jednoduchý a „dovolenkový“. Nese si na zádech celé

své vybavení, spí v ubytovnách se spoustou dalších poutníků nebo ve stanu, vstává za hluboké tmy, aby co největší část cesty ušel v příjemné teplotě bez pálicího slunce, a ať se děje cokoli, ať prší, má puchýř, vymknutý kotník nebo hlad, každé ráno prostě vstane a pokračuje. To je jedna z věcí, která mne na této pouti opravdu fascinovala a kterou bych si přála, aby každý z nás uměl přenést do běžného života: „Ať se děje cokoli, jdeme dál.“ Přeji a vyprošuji každému z nás spoustu odhodlání, sil, nadšení a nadhledu do našich osobních životních poutí.

Tereza Kozderová



Pouť do Santiaga (2)

Putování do Santiaga je plné překvapení. Cesta je cíl; putování samotné je pro člověka přirozené. Cesta není vždy lehká; horko či zima, déšť, únava. A přece jsou tyto problémy úlevou ve srovnání s běžným každodenním životem – víš přesně, co tě trápí, jak to spravit a cítíš hrdost, když to překonáš. Svět je jasný a jednoduchý. Přesně tímto ti putování – jakkoli fyzicky náročné – přinese úlevu a zklidnění.

Pro cestu do Santiaga jsem se spontánně rozhodla jedno letní pondělí a ve čtvrtek jsem letěla. Sama, bez očekávání, bez informací, s tím, že to nějak dopadne. Zvolila jsem portugalskou cestu z Porta, která je méně obvyklá než

nejznámější francouzská cesta. Starosti se smrsknou na základní potřeby: kde spát a co jíst. Obojí se vyřeší relativně snadno, po cestě je řada ubytoven, jak státních, tak i soukromých (v sezoně se hodí rezervace předem); jídlo se sežene vždycky. Potkala jsem spoustu lidí, vyslechla spoustu příběhů a navázala pár přátelství.



Relikviář sv. Jakuba

Záleží na každém člověku, jak si své putování zvolí. Někdy jsi sám, jindy obklopen lidmi. Když chceš, jdeš; když jsi unavený, odpočíváš. Když svítí slunce, jsi rád a jdeš. Když prší, vezmeš si

pláštěnku a jdeš. Čas se řídí sluncem a žaludkem. V mysli máš jeden cíl – katedrála sv. Jakuba v Santiagu, stejně jako miliony poutníků před tebou od středověku po dnešek. Když se před tebou zjeví jako přízrak v ulicích Santiaga, usedneš na chladný kámen a vychutnáváš majestátnost chvíle. Katedrála není jen běžný kostel, symbolizuje dlouhé, strastiplné putování a úspěšné překonávání překážek. Kouzlo však pomine, cíl byl dosažen; vyvstane otázka – co teď? V tu chvíli člověk cítí, že zde není naposledy. Jak řekl kamarád z cesty: „Jednou poutník, navždy poutník.“

Ludmila Ondráčková



Neboj se být sám sebou

Ohlédnutí za celostátním setkáním mládeže

Psal se 15. srpen a naše patnáctičlenná skupinka se vydala na cestu do Olomouce, kde se na 5 dní měla sejít věřící mládež z České republiky.



V Olomouci nás přivítala spousta dobrovolníků, kteří mile a rádi poradili kam se vydat na ubytování. Naším domovem se staly vysokoškolské koleje

v areálu olomoucké Envelopy. Celá brněnská diecéze byla ubytována na kolejích Václavka.

Večer se všichni vydali do Korunní pevnůstky, kde společně s biskupy a účastníky celé setkání začalo. Během středy a čtvrtku jsme si mohli vybírat z různých přednášek známých osobností, svědectví, koncertů křesťanských skupin, sportů s Orlem, prohlídky města, obzvlášť klášterů a kostelů, workshopů. Heslem setkání bylo Neboj se.... na každý den něčeho jiného, například: lásky, uvěřit Kristu, budoucnosti, jít do celého světa. V pátek nás čekal nelehký úkol, a to pouť na Svatý Kopeček. Pout' prohlubuje náš vztah s Bohem, abychom mu byli blíží.

Na každé poutní místo se chodí s nějakým úmyslem; i my jsme si napsali na papírek svůj úmysl, se kterým jsme na pout' šli. Pod vrcholem Kopečku nás čekal nelehký výběr, jakou cestou se vydat. Měli jsme na výběr ze tří možností: první cesta s dramatickým ztvárněním příběhu člověka a Božího odpuštění, druhá cesta identity a zpovědní zrcadlo, které nabídlo možnost zamyslet se nad svým životem, nad tím, kam směřuji, či se netradičně připravit na svátost smíření, třetí a zároveň poslední cesta byla s citáty o svátosti smíření, hříchu, odpuštění pro ty, kteří chtěli být chvíli v tichu. Svoje úmysly jsme dali do košíku v katedrále a večer na mši odevzdali Bohu. A čekalo nás malé překvapení v podobě ohňostroje.

V sobotním dni se k nám na Korunní pevnůstce přidaly rodiny, které s námi prožily celý den a okusily, jaké je to být mezi mladými lidmi, kteří hoří Boží láskou. Měli jsme jedinečnou možnost slyšet svědectví od Enrica Petrilli o jeho ženě. Téma, o kterém vyprávěl, se jmenovalo Narodili jsme se - a už nikdy nezemřeme.

Pak následovala vigilie, bylo krásné vidět, jak se 8500 mladých ztišilo a upřelo zrak na Pána Boha.



Neděle - radostný den, pro nás ale ne, celé setkání končilo. Ještě před tím, než jsme se rozjeli do svých domovů, byla sloužena mše s arcibiskupem Janem Graubnerem. Po mši jsme vyslechli příjemnou zprávu, že byl poslán návrh do Vatikánu, aby v roce 2022 byly v České republice Světové dny mládeže.

Prosím, myslete na mladé a modlete se, aby i další generace u nás mohly zažít takový krásný zážitek s Bohem.

Kuba Ferdinand



OREL JEDNOTA BRNO - ŽIDENICE S ŽIDENICKOU CHASOU VÁS ZVOU NA **TRADIČNÍ ŽIDENICKÉ HODY**

Sobota 21.10.2017

13:00 - 16:30 HODOVÉ ODPOLEDNE
(vedle kostela sv. Cyrila a Metoděje)
stavění máje, tancování krojovaných dětí,
požehnání, předání hodového práva,
Moravská beseda, karičky, soutěže pro děti

20:00 - 2:30 VEČERNÍ HODOVÁ ZÁBAVA
(Dělnický dům Židenice)
Moravská beseda, karičky, hraje Sivická
kapela, vstupné od 100 Kč

Neděle 22.10.2017

10:00 HODOVÁ MŠE SVATÁ
(kostel sv. Cyrila a Metoděje)
slavnostní bohoslužba u příležitosti
posvěcení kostela, po mši svaté
zatancují krojované děti
a židenická chasa

Akce je pořádána za finanční spoluúčasti
MČ Brno-Židenice a Statutárního města Brna
a za spoluúčasti Římskokatolické farnosti
u kostela sv. Cyrila a Metoděje, Brno-Židenice.

www.hodyzidenice.cz #hodyzidenice





Ohlédnutí za prázdninami – Farní tábor

Tento rok nás překvapil nový vedoucí tábora Tomis Janko. Téma zvolil „Na hnoji“ - a podle toho to také vypadalo. Byli jsme rozděleni do čtyř skupinek: Berani, Zajíci, Krocani a Kapříci. Během tábora jsme navštívili jednotlivé statky, kravíny či jiná hospodářství. Naučili jsme se starat o hospodářská zvířata, sbírali jsme šišky na zátop, brambory z pole nebo se třeba projeli traktorem. Já osobně jsem sekala na poli a pak jsem mohla nakrmit i malé telátko a podívat se na pořádného býka, který vážil okolo 500 kg. Díky tomu všemu jsme pochopili, jak vlastně probíhá život na venkově.

Samozřejmě byla i spousta her, které jsme hráli ve velkých lesích a na rozlehlých loukách okolo našeho tábořiště. Nejlepší byl boj o zlatou krávu, slepý fotbal a strategická hra „výběr daní“. Ke konci následoval puťák, který jsme začali celodenním výletem, takže jsme šli vlastně čtyřdeňák. Byli jsme u pomníku, kde byl zastřelen poslední vlk na Vysočině, a u místa, kde myslivec střelil tři srnky jednou ranou. Vše jsme ukončili po teplé sprše vyhodnocením skupinek a jednotlivců u táboráku, opékáním špekáčků a zpěvem táborových písní.

Myslím, že letošní tábor byl velmi vydařený.

Majda Patočková





Ohlédnutí za prázdninami - Chaloupka 2017 - Desperádo

Letošní chaloupka se konala v Chlébském, to je malá vesnička kousek od Nedvědice.

Když jsme přijeli, tak jsme zjistili, že se nacházíme na divokém západě, kde prohnáný padouch zvaný Desperádo vykořisťuje se svojí bandou chudé farmáře. Šerif si již nevěděl rady, tak požádal táborníky o pomoc při jeho dopadení. Společnými silami se šerifovi a děckám povedlo zajmout Desperáda. Tím se stala šerifovými pomocníky. Již zbýval pouze poslední úkol, a to dostat Desperáda před spravedlivý soud do vzdáleného města. Cesta vedla přes divoké prerie, indiánská území a další nepřívětivá místa. Na všechny čekalo veliké dobrodružství, při kterém překonali nejednu velkou překážku. Táborníci museli hlídat po celou cestu prohnáného a vychytralého banditu Desperáda, museli se bránit přepadením a snahám ostatních banditů osvobodit Desperáda. Dokázali, že jsou stejně obratní a schopní jako indiáni, každý si zkrotl svého koně, vysušili celé jezero, chytali obrovské krokodýly, pomohli získat šerifovi srdce indiánky, kterou společně zachránili. Táborníci plnili indiánské zkoušky a dokazovali, jak jsou zdatní a šikovní.



Při našem putování jsme si užili spoustu radosti a legrace. Prožili jsme krásné a společné chvíle jak v lese či na louce při společných hrách, tak i u nejednoho táboráku, kde jsme zazpívali. Přijel za námi i otec Petr, se kterým jsme slavili mši svatou.

Celá chaloupka proběhla v pořádku a s velkou radostí. Prožili jsme krásné chvílky v úžasném společenství radostných dětí a již se těšíme na příští rok.

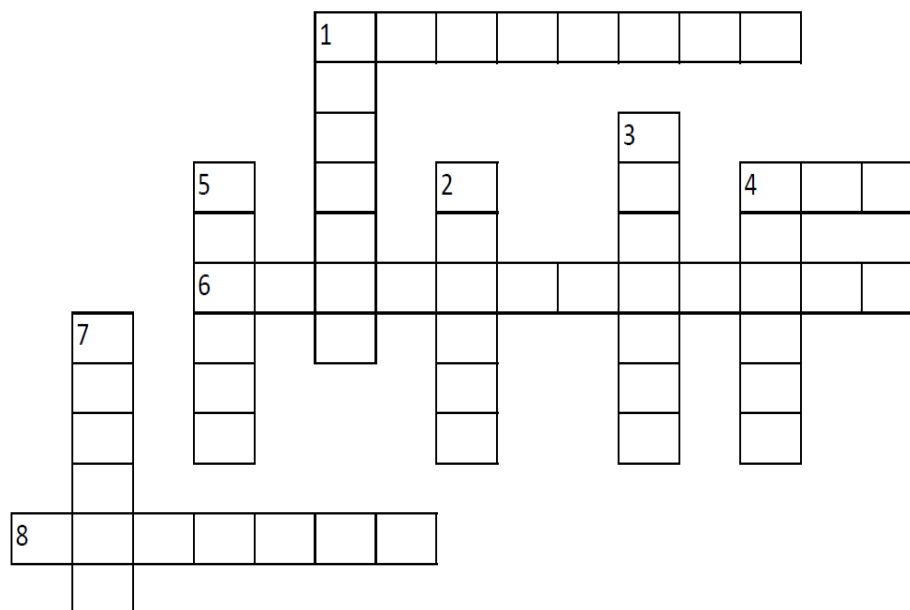
Kuba Kalčík



Okénko nejen pro děti

Milí farníci!

Dne 28. září si tradičně připomínáme svátek sv. Václava. O jeho životě a činech vypráví spousta legend a písní. Tu nejstarší vždy zpíváme v našem kostele – tzv. svatováclavský chorál. V předposlední sloce se zpívá celkem o deseti českých patronech. Vzpomenete si, jaká jsou jejich jména?



1. rovně: Proslula především pomocí nemocným a potřebným.
dolů: Burgundský král, zemřel jako mučedník. V naší zemi o něm víme především díky Karlu IV.
2. Působila jako řeholnice – abatyše kláštera Na Františku.
Svatořečil ji papež Jan Pavel II.
3. Babička svatého Václava.
4. rovně: Patron, pocházející ze Sicílie, je patronem rybářů a mj. i všech herců, komediantů apod.
dolů: Český kníže a světec, hlavní patron naší země
5. Stal se z něj 2. biskup pražský. V zahraničí je znám spíše pod jménem Adalbert.
6. Jeho sochy jsou umístěny nejčastěji na mostech, jelikož je patronem vod.
7. Byl spoluzakladatelem a prvním opatem Sázavského kláštera.
8. Založil premonstrátský řád. Jeho socha byla dříve umístěna na průčelí budovy vedle fary.

T. Veselá